

Història 1965–2015

1965–1983

Període de 1965–1971

La creació de l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera

L'Escola de turisme d'Eivissa i Formenterava va aparèixer a finals dels anys seixanta i va representar un moment clau en la història del turisme a Eivissa, ja que va ser el primer centre en donar una formació especialitzada en el sector del turisme. És una de les institucions educatives més antigues de les Illes Balears i és purament d'origen eivissenc. Va ser creat amb l'iniciativa de diversos empresaris i persones de reconegut prestigi en l'àmbit del turisme, abans de la UIB i la seva actual propietaria, el Consell Insular d'Eivissa.

Tot va començar al 1965 a l'acadèmia privada d'Enrique Ramón Fajarnés i el seu germà Ernest. La idea de la creació d'una escola de turisme fou resultat del fet que l'única opció en aquells moments era l'Escola Oficial de Madrid. Aquesta idea va sorgir arran de dos problemes; el primer problema era la necessitat dels estudiants per a desplaçar-se a la capital per dur a terme els seus estudis, i la segona va ser la necessitat de professionals en el creixent sector del turisme a l'illa.

La creació de l'escola significava la possibilitat d'obtenir un títol a l'illa, encara que això no era emès per l'escola, sinó per l'Escola Oficial de Madrid, on els estudiants d'Eivissa havien d'anar-hi a fer un examen final una vegada que finalitzaven els seus estudis a l'illa. Els creadors del projecte van ser el Sr. Antoni Cardona com també en Ernesto i Enrique Fajarnés, però això no hauria estat possible sense la participació de Felipe Moreno Rodríguez, fundador de l'Escola de Turisme de Balears en 1964, que va ser reconeguda legalment per un O.M. el 9 de juliol de 1971, mitjançant el qual l'Escola de Turisme de Balears d'Eivissa se li va concedir el títol de "Centre no oficial per a l'ensenyament del turisme, legalment reconeguda (B.O.E. 13 agost 1971)".

Període de 1971–1972

El Ministeri d'Informació i Turisme reconeix l'Escola de Turisme d'Eivissa, però depenent de Palma, com a Centre no estatal per a l'ensenyament del turisme. Lamentablement la situació financera de l'escola era de fallida total.

A l'any 1972, l'Escola de Turisme es trasllada a les instal·lacions escolars de la Consolació durant tres anys, i la gestió és assumida per l'Escola Balear de Turisme, dependent d'una institució privada, l'anomenada Luliano de Palma d'Estudi General, encara que el director de l'escola segueix sent Enrique Ramon.

Període de 1973–1983

En l'any 1975, l'Escola de Turisme es trasllada a l'escola Sant Vicent de Paul. També, als estudiants que no estaven en possessió d'un certificat de l'escola secundària, però tenien un mínim de nou anys d'experiència en el sector, se'ls van donar cursos especials de qualificació. Aixó es degut a que era necessari proporcionar els hotels amb gent qualificada. En aquest àmbit l'Escola va ser de gran ajuda per la gent que volia progressar amb els seus estudis en aquell àmbit.

Al 1978 l'Escola de Turisme es mou d'edifici, concretament a l'escola de Sant Vicent de Paul, en un pis al carrer Aragó, que va ser propietat de Antonio Cardona Roselló, el director de l'Escola. Alhora, es van dur a terme negociacions amb l'Institut de Formació Professional de Blancadona per tal que l'escola pogués utilitzar les seves instal·lacions. Després de la mort de Antonio Cardona Roselló, director de l'Escola de Turisme, hi havia una certa amenaça a la continuïtat de l'escola, no només perquè era amo dels locals on els l'ensenyament s'impartia, sinó a més, per les greus dificultats financeres de l'Escola.

Però en el 1979 es va crear el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, el qual influiria definitivament en el futur de l'Escola de Turisme i el sector turístic en general de l'illa d'Eivissa. El president del Consell, Cosme Vidal Juan, va decidir fer-se càrrec dels deutes de l'escola i finançar el seu funcionament, tenint la propietat de la institució desde el 11 de febrer de 1980. Per tant, l'Escola de Turisme del Consell Insular es va reconèixer com a centre no oficial per a l'ensenyament del turisme, a través del Reial Decret 860/1980. Al mateix temps es va fer depenent de l'única escola oficial de Turisme d'Espanya, l'Escola Oficial de Turisme de Madrid, deixant de banda la connexió amb el centre Luliano de Palma de Estudio General. El primer director d'aquesta nova fase de l'Escola va ser Miguel Juan Costa. En aquest període, els estudiants eren majoritàriament professionals del turisme, però per poder treballar amb un contracte de treball adequat, necessitaven la qualificació proporcionada per l'Escola, que era la de Tècnic d'Empreses Turístiques, (Expert en Empreses i Activitats Turístiques).

1984–2000

Període de 1984–1988

Al juny de 1984, els estudiants de l'Escola de Turisme van visitar el transatlàntic *Enrico C* durant la seva escala a Eivissa. Aquesta visita es va incloure en el pla d'estudis de l'escola i l'objectiu era aprendre les diferents instal·lacions i procediments d'un complex turístic. En aquest any el nombre d'alumnes matriculats superava els 100 i 15 dels estudiants van rebre una qualificació d'Experts en Empreses i Activitats Turístiques.

Pel que fa a les regulacions de turisme d'aquest temps, val la pena comentar el Decret Cladera, creada amb l'objectiu de frenar la creació sense control dels establiments turístics de les Illes Balears, pel qual es requeria un mínim de metres quadrats per allotjat.

Al 1985, es va signar un conveni entre el Ministeri de Treball i Seguretat Social, el Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, l'Associació Empresarial d'Agències de Viatges de Balears i de l'Escola de Turisme de Balears, pel qual els estudiants de l'Escola de Turisme farien una jornada de treball en els establiments turístics de l'illa d'una durada total de 300 hores.

El problema més gran que l'escola va tenir en 1985 va ser la necessitat d'un lloc adequat on dur a terme les classes, com Carlos Eznarriaga afirmava al diari Última Hora: "... Ara donem les classes al Blancadona, on se'ns ha concedit el permís amb caràcter provisional, però el nombre d'estudiants creix cada any, de manera que es necessitaran més aules. Cada dia que passa hem de suportar una escassetat cada vegada més urgent d'espai, que com es pot imaginar és una greu molèstia. Hi ha un compromís formal per part del Consell Insular per proveir-nos amb locals adequats, però ... l'Institut que ara estem utilitzant està obligat a dir-nos qualsevol dia que ja no podem seguir utilitzant les seves aules. A continuació vorem què passa ... "

De totes les comunitats autònomes, les Illes Balears és la més dependent del turisme, que representa 59,6% del seu producte intern brut, mentre que a nivell nacional és un mer 9,8%.

L'ajuda financera de la Comunitat Autònoma a l'Escola de Turisme ascendeix a 2.737.000 pessetes dividit de la següent manera: 1.050.000 pessetes per a 30 beques per a estudiants de 35.000 pessetes cadascuna, 300.000 per finançar el viatge d'estudis per 60 estudiants a FITUR a Madrid, i l'adquisició de material pedagògic, entre altres coses.

Durant 1985 a 1986 hi ha un canvi pel que fa als requisits d'inscripció a l'escola: Tant COU (1 preuniversitari addicional anys després de l'educació secundària) més un exàmen d'ingrés, o de FP de segon grau (tercer al cinquè any de la Formació Professional), o es requeria una nota d'aprovat en els exàmens especials per a les persones majors de 25 anys. Fins aleshores, només el batxillerat era necessària. A més es podia obtenir el títol a Eivissa, sense necessitat de viatjar a Madrid.

A finals dels anys 80, l'illa va experimentar un augment en la indústria turística. No obstant això, tant els empresaris com els empleats necessiten més formació i professionalitat. Les Pitiüses (Eivissa i Formentera) tenia un nivell econòmic i empresarial dirigit per persones amb baix nivell educatiu que van prendre decisions importants per la seva pròpia intuïció, l'instint empresarial i l'experiència, que, encara que necessàries, no eren suficients pel futur.

Per assegurar que tenien una formació adequada en els negocis i el turisme, els gerents estaven obligats a obtenir un títol de negoci i gestió del turisme. L'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera jugava un paper important en aquella època, ja que ofería la possibilitat d'obtenir-la a l'illa.

Al 1980 es va modificar el pla d'estudis. A més dels requisits esmentats anteriorment, els estudiants tenien que passar un examen d'admissió que consistia en:

- Un resum escrit d'una conferència.
- Una traducció d'un text en francès, alemany o anglès, a triar per l'alumne.
- Resoldre tres problemes matemàtics o de contestar totes les preguntes.

Sota la direcció de l'economista i secretari general de la PIMEEF, Carlos Eznarriaga desde l'any 1981 fins al 1988, i sota una cooperativa de professors que es va fer càrrec de la gestió acadèmica, l'Escola de Turisme emitia la TEAT (Expert en Empreses i Activitats Turístiques) ,certificat equivalent a un dimploma universitari.

Hi ha que recordar que alguns professors eren ells mateixos els estudiants de l'escola. Gesine Held va ensenyar alemany al mateix temps que ella va estudiar turisme. Joaquín Añó Añó, va ser el professor de dret, i Juan Ribas Riera van ensenyar als estudiants tot sobre les agències de viatges. L'Escola de Turisme va ser adscrita a l'Escola Oficial de Turisme de la Universitat de les Illes Balears, així com membre de ANESTUR i AMFORT i un centre col·laborador de l'Institut Goethe. Les pràctiques escolars s'oferien amb empreses i institucions turístiques, tant a Balears com a l'estranger. Els estudiants també van tenir l'oportunitat de beques d'accés des del Ministeri d'Educació i Ciència, la Cambra de Comerç, el Consell Insular i els ajuntaments de l'illa.

El pla d'estudis constava dels següents temes:

Àrees de formació	1r Any	2n Any	3r Any
Gestió dels negocis	<ul style="list-style-type: none"> - Economia - Comptabilitat I - Informàtica I - Estructura del Mercat de Turisme - Matemàtica financera 	<ul style="list-style-type: none"> - Economia de l'Empresa - Comptabilitat II - Estadístiques - La gestió del personal - Informàtica II - Dret del Treball 	<ul style="list-style-type: none"> - Gestió financera - Màrqueting Turístic - Producció i gestió de l'allotjament i el catering - Informàtica Aplicada
Dret de l'Empresa	<ul style="list-style-type: none"> - Introducció al Dret 	<ul style="list-style-type: none"> - Dret Administratiu en Turisme 	<ul style="list-style-type: none"> - Llei de l'Impost
Humanitats i cultura turística	<ul style="list-style-type: none"> - Geografia Turística de Espanya 	<ul style="list-style-type: none"> - Història de l'Art i Cultura 	<ul style="list-style-type: none"> - Seminari
Idiomes	<ul style="list-style-type: none"> - Anglès I - Francès o alemany I 	<ul style="list-style-type: none"> -Anglès II -Francès o alemany II 	<ul style="list-style-type: none"> - Anglès III - Francès o alemany III

També hi havia especialitzats cursos de 80 hores a la recepció informatitzada, idiomes (Alemany, francès, anglès i italià) en els 3 nivells i en entreteniment turístic.

Els subjectes podien ser validats amb un certificat d'Estudis Empresarials i els estudis van ser reconeguts per la UE.

Algunes oportunitats professionals ofertes van ser:

> Hotels	> Informació Turística
> Apartaments	> Inspecció de Turisme
> Campaments de vacances	> Guia de Turisme
> Camping	> Congressos, Convencions i Exposicions
> Agències de viatge	> Animació Turística
> Empreses i organitzacions de transport	> Lloguer de cotxes

Entre els anys 1988-1989 es va inaugurar la nova seu de l'escolade Turisme a Cas Serres, on Tomàs Méndez, doctor en economia, va acceptar el càrrec de director.

Període de 1989-1995

Entre aquest anys, alguns desenvolupaments de l'escola varen ser crucials per l'història de l'illa, ja que alguns dels canvis produïts van ser de gran importància a la millora del sector turístic en la mateixa.

Una cooperativa de professors va ser creada per fer-se càrrec de la gestió acadèmica de l'escola. L'escola emet la TEAT (Expert en Empreses i Activitats Turístiques) i els certificats de Ciències Empresarials, ja que el UIB, la Universitat de les Illes Balears, no tenia ninguna seu universitària a l'illa d'Eivissa. La majoria dels temes van ser ensenyats per professors de l'Escola. No obstant això, després d'acabar la carrera, els estudiants van haver de fer un examen final supervisat pels professors de la UIB procedents de Mallorca.

Va ser als anys 90 que l'Escola de Turisme es va convertir en especialitzada, on Tomás Méndez va ser el director de la major part d'aquesta dècada. El que havia començat com una modesta acadèmia austera en un pis a la plaça de Sant Elm ara s'havia convertit en un centre important amb al voltant de 300 estudiants. Al període del 1995 a 1996 es va produir la matriculació rècord superior a cent alumnes en el primer any del curs. L'escola tenia una facultat de 30 professors.

Fins a 1996, l'Escola, dependent del Ministeri de Turisme, no Educació, va continuar emetent un certificat que era equivalent a un diploma.

L'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera va crear un consell d'assessors format per cadenes hoteleres i els homes de negocis de prestigi. Ido en la dècada dels 90, ja que només els estudis universitaris de centres que ofereixen d'Eivissa, promou el diploma en els estudis de negocis i el certificat TEAT.

Període de 1996–2000
L'integració de l'Escola de Turisme a la UIB

A meitat dels anys 90, 300 alumnes de l'Escola de Turisme aconseguien el certificat anualment. Fins al 1996 van ser certificats emesos equivalents a títols, ja que l'Escola depenia de Turisme i no al Ministeri de Educació. Després va venir el canvi. Per fi l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera va arribar a ser part de la Universitat de les Illes Balears. Durant el curs 1997–98 es va acordar que l'Escola s'hauria de juntar amb la UIB per tal que aquesta pogués oferir titulacions vàlides que serien reconegudes oficialment.

Al 1999 la qualificació emesa va canviar de TEAT per Diplomant en Turisme. Un cop connectat a la UIB, el 2001 Josep Antoni Tur va ser nomenat director de l'Escola, mentre que Tomàs Méndez, que havia estat a càrrec fins aleshores, es va convertir en Director Acadèmic, i Gerard Mora Acadèmic Secretari. L'any 2001 va ser també l'any en què l'escola va rebre el premi més important de la Institució Diari de Ibiza en el centenari del diari. L'escola va ser essencial per assegurar que el turisme no fos només una moda passatgera, i que la nostra professionalitat brillava a través d'un producte de qualitat vist com un model per la resta del món.

Els professors, que fins llavors havien format part d'una cooperativa de professors, es van convertir en una part del Consell.

2001–2015

Període de 2001–2005

Al començament d'aquest període hi havia com a director el Sr Vicente Barros, el director adjunt, Sr Tomàs Méndez, i el Secretari Acadèmic, Sr Gerard Mora. Al 2003 es va produir un canvi, i la Sra Yolanda Ortiz va ser nomenat nova Secretaria Acadèmica.

Al 2001 l'Escola de Turisme va començar el nou curs amb estudiants de 11 nacionalitats diferents i l'eliminació del quart any del pla d'estudis. Això va implicar una reducció del nombre d'hores d'ensenyament. Els idiomes no eren en el moment obligatoris en tots els cursos, segons el que manava la UIB. Una de les raons pel qual també va ocórrer va ser la financera, ja que en aquell any la quantitat total gastada per l'Escola va arribar a 4,3 milions de pessetes. I no hi havia més fons disponibles a causa de la crisi econòmica que el govern havia començat a passar.

Al 2004 l'Escola de Turisme i 97 empreses col·laboradores habilitava a 400 estudiants un lloc de treball amb l'objectiu d'acabar els seus estudis. Els estudiants van elaborar el seu propi pla d'estudis en el seu primer any i van decidir en quin tipus de negoci volien entrar. L'Escola es posava amb contacte amb

l'empresa i enviava als alumnes cap allà. El coordinador del programa de formació dels estudiants va ser el mestre Cèsar Sánchez. Aquest mateix any a l'Escola s'ofereixen certificats en anglès i alemany. Els exàmens per obtenir la prova de Londres d'Anglès i els certificats Goethe anaven a tenir lloc a Eivissa. L'objectiu era millorar la qualitat de l'ensenyament d'idiomes i al mateix temps que els estudiants obtinguessin el reconeixement oficial desde fora. Però no només els estudiants ja que els certificats se'ls va oferir també per a qualsevol persona que treballés en el sector turístic que estava disposat a repassar els seus coneixements de llengües estrangeres a través de la preparació requerida. L'escola també volia organitzar estudiants d'intercanvis amb altres universitats europees.

El nombre total d'alumnes matriculats en 2004 va ser de 210. Aquest any també es va parlar d'acabar les classes en Pasqua perquè els estudiants podrien anar a treballar i fer la major part de la temporada turística. Per compensar el temps escolar perdut, s'afegiria un quart any. Això permetria als estudiants a combinar els seus estudis amb el seu treball.

Un altre punt a esmentar va ser la idea d'augmentar el nombre d'idiomes ensenyats, com la italiana o la portuguesa. L'escola tenia els acords temporals amb diferents universitats europees que permetien als estudiants tenir una doble titulació. Una d'aquestes universitats va ser la de Kempten, Alemanya, encara que qualsevol que fos cap allà hauria d'estudiar any addicional.

També val la pena esmentar que el Consell va comprar l'edifici Comandància (seu militar d'Eivissa) per 2 milions d'euros per convertir i utilitzar-lo com una universitat. Després d'un temps es va signar l'acord de venda per l'edifici de Comandància.

En 2005 els alumnes de l'Escola van viatjar a les Illes Canàries, amb l'objectiu d'aprendre sobre la seva cultura, la gastronomia i l'evolució d'aquella destinació turística. Els estudiants es van quedar a Adeje, un municipi al sud de Tenerife que en el seu moment va donar la benvinguda a molts més turistes que el Pitiüses. Els estudiants també van visitar el Cabildo (Consell local), on es van reunir els membres del Patronat de Turisme per aprendre sobre la promoció turística de l'illa.

Per altra banda, podríem destacar algunes personalitats notables en la història de l'Escola, que són:

- Carlos Buj, un estudiant que va acabar els seus estudis a Alemanya.
- José Sánchez, també estudiant, qui va crear la seva pròpia agència de viatges i va treballar com a coordinador de vol d'Iberia.
- El expresident del Consell Insular Pere Palau, que va ser estudiant de l'Escola.
- Joan Mesquida, que va ser el director general del Ministeri de Defensa d'Infraestructures.

Organització de l'Escola de Turisme

Període 2001- 2005

Director i Director Assistent	Facultat	
Director: Vicente Barros Assistent: Tomas Méndez	Yolanda Ortiz Blánquez Vicente Barros Tomás Méndez María José Amengual Joaquín Añó Añó Hector Bonet Mari Michael Buades José Ramón Bueta Ignacio Cases Joan Carles Cirer Mauricio Costa Carlos Eznarriaga Mario Wendt	Juan Ramón Ferrer Vicente Guasch Gesine Celebrada Pilar Infant Eva Malats Pedro Matutes Gerard Mora Joan Ribas Eva Riera Cesareo Sánchez José Ramón Soler José Manuel Soriano Paul Tanner Maite Torres

Període del 2006-2010

Entre 2006 i 2010 l'Escola de Turisme es va esforçar per millorar la qualitat del seu ensenyament i maximitzar les oportunitats que oferia als seus estudiants. L'era de la prosperitat econòmica va ajudar, per descomptat, així doncs els estudiants van ser capaços de prendre diversos viatges escolars per enriquir la seva experiència. Tomàs Méndez va destacar així l'importància de la formació dels estudiants dins de les diverses empreses turístiques en el sector turístic.

També en 2006, l'Escola va començar a anticipar el futur pla d'estudis Europeu d'Educació Superior (Pla Bolonya), el que limitaria la flexibilitat que havia gaudit fins aleshores. Fins l'any 2006, per als estudiants que van assistir a les classes de la tarda, l'Escola començava les classes a finals d'octubre i acabaven al març, així que l'Escola operava fora de temporada. Això va fomentar la formació dels futurs professionals en turisme, tot i que significava l'allargament del curs per un any. En els anys de bonança econòmica, l'Escola va ser capaç d'oferir als estudiants l'oportunitat d'anar a diversos viatges, així com per assistir a fires de turisme. Així s'anunciava al Diario de Ibiza: "Nova iniciativa de l'Escola de Turisme: s'inclourà visites a altres destinacions turístiques amb l'objectiu de l'ampliació de les ments dels estudiants, gràcies a la col·laboració de diverses empreses de l'illa. "

Al primer trimestre de 2007, cinquanta estudiants van viatjar a Mèxic convidats per una cadena

hotelera eivissenca a un dels seus establiments a la Riviera Maya. Allà van visitar les universitats de Chichén Itzá i Cancún, i van aprendre sobre la gestió hotelera a la zona.

Al 2007 encara es parlava de canvis substancials a l'Escola, contemplant la idea d'un nou edifici per a l'Escola, encara que no hi havien ninguna data fixada pel canvi. Xicu Tarrés, president del Consell en el moment, va afirmar que "la millora dels estudis de Turisme no és res de nou. Sempre hem mantingut que tenim l'oferta del curs en les millors condicions possibles, perquè el nostre futur i el bon estat de salut de la nostra indústria més important depèn dels estudiants d'avui dia".

Al final del curs 2006–2007, els estudiants i professors de l'Escola de Turisme van crear premis per donar a les empreses de l'illa, que ofereixen la millor qualitat i la creativitat i que van gaudir de la major projecció internacional. Els primers guanyadors van ser Pachá, Insotel i Cafè del Mar. Malgrat tot l'entusiasme, aquest projecte no es va repetir de nou. A l'octubre de 2007, la professora d'alemany Eva Malats i l'estudiant Isabel Henrión van participar en una sèrie de conferències sobre Turisme Sostenible amb l'objectiu de donar a conèixer els plans per crear consciència sobre la importància del medi ambient i al mateix temps promoure la Pitiüses com una destinació turística. Eva va assenyalar la necessitat de crear noves atraccions, i no limitar-nos al sol, el mar i la sorra. Només una de les escoles que havien estat convidats era europea: l'Escola de Turisme d'Eivissa i Formentera.

Al final d'aquest any, 28 estudiants i 3 professors van ser capaços de viatjar a la Xina per aprendre sobre la seva cultura, i visitar la Universitat de Xangai, com també promoure l'illa d'Eivissa. La subdirectora de l'Escola en el moment, Yolanda Ortiz, va comentar a Diario de Ibiza que "Sense l'ajuda de les institucions financeres, empreses privades i el Consell d'Eivissa el viatge a la Xina no hauria estat possible".

El Rotary Club de Negocis va concedir una beca a un estudiant perquè pogués obtenir a través del curs de tres anys l'obtenció del Diploma de Turisme.

A principis de 2008, el Diari d'Eivissa va destacar el fet que els professionals del turisme van trobar una ocupació en el sector turístic ràpidament i fins i tot al sector bancari. Al març del mateix any quatre estudiants de l'Escola de Turisme, van assistir a la *Internationale Tourismus Börse* de Berlín, on es van presentar dlla revista La Guia, en espanyol, anglès i alemany. Va ser rebuda amb tant entusiasme fins al punt de quedar-se sense existències. Celebritats com Claudia Schiffer i Boris Becker van visitar l'estand d'Eivissa.

Al 2009, l'escola ofería diversos cursos gratuïts dirigits a la formació d'estudiants en el turisme, com poden ser el de Gestió d'Ingressos, Travel 2.0, Màrqueting on-line, Màrqueting Viral i Search Engine Marketing. A més, 10 beques s'oferien a joves directius, que van involucrar 150 hores de classes de màrqueting per professionals experts, i una reuneració de quatre mesos.

Va ser també en l'any 2009 que el currículum es va canviar de Diploma al Pla Bolonya. Aquesta adaptació afectava als grups de la tarda. Segons Yolanda Ortiz el canvi per a ells implicaria una durada del curs de 5 anys, no 4. Però això no va succeir, principalment per dues raons: un era el petit nombre d'estudiants en el a la tarda, i la resta dels problemes financers de l'Escola estava començant a tenir a causa del començament de la crisi econòmica mundial.

Finalment, el 2010, un cop més, convidat per una cadena local de l'hotel, els estudiants van viatjar a Sicília, on van poder gaudir del turisme cultural que ofereix l'illa italiana.

Període de 2011–2015

Com es va esmentar anteriorment, la crisi financera no va passar desapercebuda a l'Escola. L'any acadèmic 2012–13 es va començar més tard del que és habitual a causa dels ajustos que havien de fer-se a causa de les retallades a l'Escola del pressupost. Les principals conseqüències van ser que les hores d'ensenyament de llengües s'han perdut, així com la totalitat de la classes de la tarda. També hi va haver algunes millores, com per exemple, l'Escola es va aconseguir associar al Programa Certiuni, el que permetia als estudiants a fer els exàmens per als diferents idiomes en l'Escola, obtenint certificats oficials a través d'un exàmen realitzat en el ordinador.

Al principi d'aquest període, l'edifici de l'Escola es trobava a l'Edifici Polivalent al carrer Ernest Ehrenfeld, on havia estat durant molts anys, compartint instal·lacions amb la biblioteca de l'illa i la UNED (Universitat Distància). A causa de la mala condició de l'edifici, el sostre i algunes de les instal·lacions, al 2013 l'Escola es va traslladar a una altra banda. L'edifici triat va ser l'antiga seu del Consell Insular, que fins a aquest any havia estat utilitzat per la UIB. La ubicació era més central, i les instal·lacions eren millors, l'única pega és la no existència de places d'aparcament.

Menció honorífica

Un gran nombre de professors i estudiants han set destacats sa través de l'Escola. Però en aquest període Vicente Guasch Portas mereix una menció especial. Sr Guasch, llicenciat en Dret, es va convertir en un doctor en 2013 amb una tesi que tractava d'un tema d'actualitat i molt rellevant: la seguretat en el núvol. La seva tesi, titulada *International Data Transfers and Spanish and European Law*, està disponible a través d'aquest enllaç de la UNED:

<http://e-spacio.uned.es:8080/fedora/get/tesisuned:Derecho-Vguasch/Documento.pdf>

La notícia també va aparèixer al Diario de Ibiza:

<http://www.diariodeibiza.es/pitiuses-balears/2013/05/10/nube-desata-tormentalegal/619601.html>

Aquesta tesi ha estat considerada per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades a la millor investigació de l'any i va rebre un premi. Aquí està la notícia:

http://www.agpd.es/portalwebAGPD/revista_prensa/revista_prensa/2014/notas_prensa/common/ene_14/140128_Premios_Proteccion_Datos_2013.pdf